

Współczesny świat zmienia się z nieprawdopodobną szybkością. Człowiek w ciągu swojego życia coraz częściej spotyka gotowe schematy postępowania i myślenia, które powodują, że traci on spontaniczność, naturalność i swobodę działania. Aby umożliwić rozwój ludzi w społeczeństwie należy nauczyć każdego, aby stał się samym sobą, przejawiał swoje uzdolnienia, rozwijał aktywności. Ogromną rolę należy przypisać sztuce, która nie jest wyznaczana przez wzory i schematy działania. Okres wczesnoszkolny w życiu dziecka stanowi odpowiedni moment i daje szansę kształcenia jego upodobań i nawyków estetycznych oraz przekonania o ich roli i ważnym miejscu wśród innych aktywności twórczych. Stymulacja, która jest jednym z głównych aspektów przedstawionej pracy oraz przedmiotem badań jest procesem kształtowania, pobudzania przy pomocy odpowiednich bodźców, traktowana jest jako zewnętrzne oddziaływanie. Należy zatem stawiać dziecko w sytuacjach, aby odczuwało potrzebę wypełniania czynności, których od niego oczekujemy z myślą o jego rozwoju. Nauczyciel powinien być świadomy, że jest odpowiedzialny za stworzenie odpowiednich warunków do rozwoju, powinien stosować takie metody i formy pracy z dzieckiem, aby pozwolić mu na odkrywczе, indywidualne i twórcze działanie. Celem rozprawy doktorskiej jest zatem zbadanie procesu stymulacji twórczości plastycznej dziecka w wieku wczesnoszkolnym z wykorzystaniem metod aktywizujących i warsztatu plastycznego.